

MESSAGE FROM THE RAV

Dear Chevra

In Romeo and Juliet, Shakespeare wrote: "What's in a name? That which we call a rose by any other word would smell as sweet."

Our פרשה, and the entire second ספר of חומש, is called שמות – names. This is not merely a chance naming given by חז"ל. Nor are any of the פרשיות. It is often thought that the names of the פרשיות are allocated by one of the first few words featured. But many of חז"ל often connect the name given to a פרשה or ספר to the essential nature of the content included within. Why is our פרשה called שמות and what can we learn from it?

To make our question more complicated, straight after the תורה begins the ספר with a list of the names of בני ישראל, names suddenly disappear from the text.

The תורה mentions:

– "איש מבית לוי"

referring to משה's father, עמרם.

– "בת לוי"

referring to משה's mother, יוכבד.

– "בת פרעה"

who the midrash identifies as בתיה.

יתרו is also only called by name a few pasukim after he is introduced as "כהן מדין" & later referred to by different names, רעואל and יתר – two of his seven names (see the second פרשת יתרו on רש"י for the others). As far as משה רבינו himself

is concerned – he, seemingly, isn't given a name by his parents at all. All he gets is a "הילד" – the boy. Once again, we have to turn to the גמרא in סוטה יב:א and מגילה יג:א which mention seven different names of משה (טוביה/טוב, זנוח, יקותיאל, אבי (שוכו, חבר, אביגדור, ירד

On the other hand, some peoples' names are mentioned straight away. צפורה's wife משה, as well as his son, גרשם are mentioned by name as they appear. Another interesting feature appears with the naming of גרשם – a reason is given for the chosen name – גר הייתי בארץ נכריה – I have been a stranger in a foreign land – referring to משה's sojourn in מדין. As we know from the naming of the 12 tribes, names were often given to children by their parents based on various experiences that the parents had gone through. חז"ל teach us that their child's name was to serve as a constant reminder of the great deeds that ה' had done for them in the past. Seemingly, when the reason for the name is clear, the תורה mentions the name immediately.

What is a name? Is Shakespeare correct? The sages of the קבלה teach that hidden within a person's name is their very essence. In fact, חז"ל teach us that parents are given a certain level of רוח הקודש when naming their children, to the extent that they are given a spiritual insight to who the נשמה inside their child is. In addition, one's name is deeply tied in with ones מזל – the spiritual force connected with the stellar constellations. This is to such an extent, that if one is extremely

sick, one's name can be changed to confuse the negative forces that are in charge of bringing sickness to the world. רש"י (בראשית טו:ה) mentions that ה' changed Avraham and Sarah's names to change their mazal to enable them to become able to have children.

When we call a person by their real name, we are indeed speaking to their essence. ה's first words to משה are his name: משה משה, twice! Then ה' introduces Himself to משה as the G-d of his the forefathers. But משה wants to know ה's NAME in order to relate to ה' on the most personal level. ה' gives משה three of His names: יקו-ק, אהי-ה, and פרעה. אלוק-י אבותיכם has never heard of G-d by the name of the Tetragrammaton (יקו-ק), but he is going to get to know Him very well, very soon.

חז"ל teach us that one of the reasons that the Jewish People were redeemed from מצרים was because they kept their Jewish names. On a communal level, we would like to make sure that we get to know each other to the best degree possible and that starts by making sure that we know the names of the people sitting next to us in our קהילה. I would like to encourage everyone to find out each other's real Jewish names and start/continue using them. בעזרת ה' that should continue the process of opening more doors between us and our קשר between us should grow stronger and stronger and bring our redemption.

שבת שלום

Rav Shmuel and Taly

QUOTE OF THE WEEK

רבי שמעון אומר שלשה כתרims הם: כתר תורה, וכתר כהונה, וכתר מלכות. וכתר שם טוב עולה על גביהן. (משנה מסכת אבות פרק ד:משנה יג)

פרשת שמות (לקט מן האינטרנט)

מנהיג העם

ובבית פרעה מלך מצרים צומח גם מנהיגו של העם, משה רבינו. מה מאפיין אותו כמנהיג? לאחר שגדל ואישיותו נתגבשה, יוצא משה רבינו אל אחיו: "וירא בסבלותם". זו אינה הסתכלות מן הצד, אלא "נתן עיניו ולבו להיות מיצר עמהם". וכשהוא רואה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו, הוא מכה וממית את המצרי בלי חשבונות אגואיסטים.

משה הבן המאומץ של בת פרעה מועמד לרשת את פרעה, להיות מלך מצרים, ולמעשה – שליט העולם כולו (ע' שמות רבה א כו). אך אין הוא חושב על קידום המעמד האישי שלו, אלא מוסר את נפשו על ישראל. מקור מנהיגותו הוא ההכרה והתחושה של האחווה היסודית.

לעומת זאת, הסבירו לנו חז"ל את משמעותה של מנהיגות שלילית: "הו זהירין ברשות, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן, נראין כאוהבים בשעת הנאתן ואין עומדים לו לאדם בשעת דחקו". המנהיגות השתלטנית אינה באה למען העם ובשבילו, אלא לצורך עצמה, למען הכח שבשלטון. המטרה אינה העם, אלא הכסא.

לעומת זאת, המנהיגות האמיתית היא הפקרת האינטרס האישי של המנהיג ומסירות נפשו לצבור. המנהיג הוא עבד לצבור, הוא משמש את הצבור, ואין הצבור משמש מנוף לקידומו האישי. מתוך רגש אחריות ודחף פנימי הוא בא לעבוד את ה' ואת ישראל עמו. "שררה אני נותן לכם? עבדות אני נותן לכם!".

אתר ישיבת עטרת כהנים <http://www.ateret.org.il/hebrew/library.php?id=680>

בפרשתנו נאמר: ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם:

הצעקה – פנימית יותר מהדיבור. מה המיוחד בצעקה?

הזוהר הקדוש אומר שיש מן המשותף בין הבכי לצעקה, שכן שניהם מבטאים את מה שהפה אינו מסוגל לבטא, והוא מוסיף: מאן דצלי ובכי וצעיק עד לא יכיל למרחש בשפוותיה – האי צלותא שלימתא, דהיא בלבא...

הנפש מלאה כל כך, עד שהשפתיים אינן יכולות לבטא זאת, ויש צורך בבכי ובצעקה, שכן ה"צעקה היא בלב, הדא הוא דכתיב 'צעק לבס אל ה' וכו'. ועוד הוא אומר, ש"גדולה צעקה, שמושלת על מדת הדין של מעלה" וכו'. הצעקה קיימת כאשר הלב מלא כל כך בתפילה עד שאין אפשרות לבטא זאת בפה, ולכן היא מתגברת על מידת הדין של מעלה, מכוח העבודה הפנימית.

(מתוך הספר "שיעורי מרן הגר"א שפירא למסכת שבת ופסחים", בעריכת הרב בנימין רקובר שליט"א)

COMMUNITY ANNOUNCEMENTS

*IF ANYONE NEEDS A PLACE FOR LUNCH, OR IF ANYONE HAS A SPARE PLACE AT THEIR TABLE, PLEASE SPEAK TO RAV SHMUEL AND TALY BLOOM AFTER SHUL, AND WE WILL DO OUR BEST TO ACCOMODATE EVERYONE.

*FOR COMMENTS ON THE PARSHA PAGE OR QUESTIONS FOR RAV BLOOM PLEASE E-MAIL: RABBI@LATEMINYAN.COM

*IF YOU WOULD LIKE TO SUBMIT A DVAR TORAH TO THE PARSHA PAGE – IN HEBREW OR ENGLISH – PLEASE SEND IT TO RAV BLOOM BY MONDAY.

*IF ANYONE WOULD LIKE TO SPONSOR THIS WEEKLY PARSHA PAGE IN MEMORY OF A CLOSE ONE OR IN HONOUR OF AN UP-COMING SIMCHA, PLEASE CONTACT TAMMY WILSON AT: 02-5671289

*IF ANYONE WOULD LIKE TO SPONSOR A KIDDUSH IN HONOUR OF AN UP-COMING SIMCHA, PLEASE CONTACT GALI DORN AT: GALSHUSH1026@AIM.COM

SHABBAT SHALOM FROM THE LATE LATE MINYAN

WE INVITE YOU TO ADD YOURSELF TO THE SHUL MAILING LIST – YOUR DETAILS WILL APPEAR ON THE WEBSITE. VISIT WWW.LATEMINYAN.COM.